

LA 74-A IFEF-KONGRESO EN ANTVERPENO PLENE SUKCESIS

En majo 2023 okazis, jam por la kvara fojo, belga IFEF-kongreso, ĉi-foje en Antverpeno. Ĉeestis la kongreson ĉirkaŭ 100 homoj el 14 landoj.

La organiza teamo (LKK, Loka Kongresa Komitato) pretigis ampleksan kongreslibron kelkajn semajnojn antaŭ la kongreso. Partoprenantoj antaŭe ricevis ĝin per retpoŝto, kio multe helpis por prepariĝi al la kongresa semajno. Paperan version ĉiu ricevis surloke, en bonkvalita kongresa sako en kiu troviĝis kelkaj frandaĵoj de la antverpena regiono.

La malfermo okazis en la urbocentro, en bele ornamita salono de altlernejo. Ĉeestis du gravaj politikistoj kun respondecoj kiuj vere rilatis al la temo de la kongreso: daŭripova evoluo kaj transporto. Unu el ambaŭ politikistoj eĉ diris frazon en Esperanto kaj ĝin prononcis sufiĉe bone! Estis abundo da manĝetaĵoj kaj trinkaĵoj; Nicky Janssen tion tre zorge pretigis kun sia teamo de helpantoj. Impresis la tradukado: foje oni montris tradukon sur ekrano, foje oni interpretis, kaj la LKK-prezidanto Kristin Tytgat flue saltis de unu lingvo al la alia. Talentdotita juna pianludistino ornamis la inaŭguron muzike. Ŝi ankoraŭ studas, sed tamen tre impresis nin.

La diversaj prelegoj kaj prezentoj estis tre altnivelaj. Okazis kaj fakaj prelegoj de IFEF kaj prelegoj pri ĝeneralaj temoj. La du ĉefprelegojn prizorgis Ella Strug, pri “Stacidomoj en Belgio/Antverpeno: arkitekturo kaj kultura fono”, kaj Vladimir Ronin - pri “Historio de la unua pasaĝera fervojo sur la eŭropa kontinento”. Ambaŭ prelegantoj dum la kongreso profesie ĉiĉeronis en la centro de Antverpeno.

Partoprenantoj povis elekti inter du celoj: aŭ la historia urbocentro aŭ la belega stacidomo.

Dum la IFEF-kongreso en Antverpeno kunvenis anoj de la Erasmus+ projekto VERDEN. Kadre de tio Lars Sözuër prezentis la VERDEN-subprojekton VeloRelo. Krome okazis interalie prezento de Yves Nevelsteen pri la evento-diskoniga retejo Eventa Servo kaj ateliero de Johan Van Eenoo pri fretocitro. Ivo Durwael gvidis dum la kongresa semajno konversaciigan kurson por – samtempe – komencantoj kaj progresantoj.

Dum la Flandra Vespero, muzikistoj Bernard Van Lent kaj Lief Verbeeck prezentis diversajn specojn de muziko: parizan “musette”, judan “klezmer”, nostalgian balmuzikon, proprajn komponaĵojn aŭdigitaj per diversaj instrumentoj: akordeono, violono kaj tre malnova instrumento: la vjelo. Lode Van de Velde sprite prelegis pri Antverpeno surbaze de la “mapo de urbocentro de ĉiuj urboj de Eŭropo”. La mikso de rakontoj kaj belaj bildoj pri la historio de Antverpeno kaj Flandrio kun tipa loka muziko estis interesa kombino. Multe da talento sur la scenejoj!

La Kulturan Vesperon prezentis rusa duopo, junaj studentoj de la brusela konservatorio. La publiko forte aprezis la koncepton de la vespero: mikso de klasika muziko kun deklamado de poemoj fare de Anne Brabant.

Ĉiuj partoprenantoj tre ŝatis la fakekskurson al la trajnomuzeo Train World en Bruselo. La enhave riĉa broŝuro, zorge kunmetita de Nikolao De Buyl de la brusela grupo, estis vera pluso. Spite al lastminuta

problemo kun iu tramlinio, la partoprenantoj finfine glate atingis la kongresejon. Pluvis dum la ekskurso; la pluvjako, donaco de la urbo, estis tre bonvena por alfronti la “belgan veteron”.

La konata duopo Saša Pilipović kaj Georgo Handzlik regalis la partoprenantojn de la 74-a IFEF-kongreso per surscenigo de la amuza kabaredo “Mi diros al vi sekrete...”. Verda Banano verŝajne estas la sola teatro en la mondo kies aktoroj loĝas pli ol 1000 km for unu de la alia. La teatraĵo estis plenplena je Esperanto-kulturaj referencoj.

La tuttaga ekskurso iris per buso. Matene okazis vizito al la impona antverpena haveno kun loka ĉiĉeronino. Estis multe da entuziasmo, ne nur inter eksterlandaj ekskursantoj. Kelkaj flandroj finfine malkovris la havenon kaj ĝiajn perlojn kiel ekzemple la havenvilaĝon Lillo. Tre fascine. La busoveturo ne estis senproblema: foje pro malfermita ponto, foje pro tro malaltaj tuneloj. Ni kune konstatis, ke Antverpeno estas denstrafika regiono, kiel bele vortumis tion nia ĉiĉerono Paul De Cooman.

Pantagmanĝo estis provizita en la Kanada Pola Militomuzeo en Adegem (honore al la liberigistoj de la regiono fine de la Dua Mondmilito). Poste ekde la stacidomo de Maldegem ni veturis per trajno tirita de vaporlokomotivo, sur mallarĝa ŝpuro laŭ la antaŭa

trajnlino Maldegem – Bruĝo. Vizito de la muzeo konkludis la tuttagan ekskurson.

La organiza teamo pretigis surprizon por IFEF-prezidanto Rodica Todor okaze de ŝia naskiĝtago kaj por danki ŝin pro multjara engaĝiĝo por la fervojista Esperanto-movado. Dum la adiaŭa vespero la LKK regalis la partoprenantaron per tortoj kun portreto de la prezidanto kaj kadrita foto de la IFEF-estraro faritan dum la kongreso mem antaŭ la kongresa flago.

En salono de la kongresejo, Gerd Jacques de la Flandra Esperanto-Ligo prizorgis libroservon. Esperantaĵojn eblis ankaŭ aĉeti dum la ekskursoj al la Esperantocentro.

Partoprenantoj aprezis la tre bonkvalitajn kaj bongustajn manĝojn en la kongresejo. Dum la adiaŭa vespero la LKK laŭdis la kuiriston. La etoso de la kongreso estis ĝenerale tre bona kaj estis harmonia kunlaboro inter la LKK-anoj, kion la partoprenantoj rimarkis. Tion atestas la komuna kongresa fotaro; bela maniero por postĝui la eventon. Intertempe pli ol 500 fotoj de pli ol 10 malsamaj fotintoj troviĝas en tiu fotaro: <https://mallonge.net/ifef23fotaro>.

La LKK de la kongreso ankaŭ tre ĝojis pro la kunlaboremo de esperantistoj de la tri belga regionoj: esperantistoj el Flandrio kiu organizis la ĉefkongreson, la brusela grupo kiu multe helpis dum la fakekskurso kaj la valonaj esperantistoj kiuj respondecis pri postkongreso. Efektive post la ĉefkongreso sekvis turisma postkongreso en Valonio, la suda parto de Belgio. Oni interalie vizitis la “Bois du Cazier”, loko kie okazis grava mineja tragedio, la mezepokan citadelon de Namur kaj la ŝiplifto de Strépy-Thieu.

Yves Nevelsteen